

[Indenrigsministeren]

Desuden vil de frikommuner, som nu er udvalgt, jo kunne hugge eller låne ideer fra de kommuner, der har indleveret skitser, som de gerne ville have lavet forsøg med.

Hr. Agerschou talte om urealistiske tidsfrister. Jeg ved ikke rigtig, hvor de kommer ind i billedet andet end derved, at tidsfristen har været nøje overholdt med den ene undtagelse, at vi blev nødt til at trække udvælgelsen 22 dage på grund af, at der havde tilmeldt sig så mange kommuner. Af den simple grund – og det er så også svar til hr. Agerschou, tror jeg, eller også var det til hr. Poulsaard – at vi har været rundt og tale med de kommuner, som har ansøgt om at være frikommuner, og at komme rundt i 49 kommuner og 5 amtskommuner og lære disse folk og disse projekter at kende, det er immervæk et stykke arbejde, som det er temmelig imponerende har kunnet klares i løbet af december måned plus 22 dage af januar. Det var grunden til, at det blev udsat de 22 dage, og det er den eneste udsættelse, der overhovedet er sket.

Jeg skal også sige til hr. Lenger, som spurgte om Kommunernes Lønningsnævn, at det er noget, vi arbejder med i en anden forbindelse i et udvalgsarbejde, som snart skulle blive færdigt. Også jeg har et stort håb om, at vi på en eller anden måde kan give kommunerne noget større frihed på det område. Det ser imidlertid ud til, at kommunerne i høj grad selv har strikket sig ind i en hel del af de regler, som i dag ser ud, som om de er statslige bindinger; men det er noget, de selv har lavet. Det er i øvrigt noget, som en gang imellem stikker næsen op, dette at kommunerne selv har lavet disse regler. Dem skulle de så se at komme af med eller lade være at hænge ved.

Til hr. Poulsaard: bloktilskud til skolevæsenet synes jeg er en fremragende idé. Jeg tror endda, jeg kan sige, at det synes frikommunerne også er en fremragende idé. Der er i hvert fald nogle af dem, der fremsatte samme tankegang.

Og så spørger hr. Poulsaard: har man informeret kommunerne godt nok om, hvad dette her går ud på? Ja, det har vi. Vi har som sagt været rundt og har snakket med de kommuner, som har tilmeldt sig forsøgene, bortset fra at jeg også, som vist hr. Agerschou sagde, på min sommerturné har været

rundt i samtlige kommuneforeninger for at fortælle kommunernes folk om dette her.

Til hr. Henning Rasmussen om arbejdsroen: jo, det skal jeg fortælle.

Jeg skal ikke tage diskussionen om karensdagen op, men den gav mig måske en vis frygt for, at det næste halve år skal gå med sådan nogle politiske spilfægterier om de enkelte projekter. Det, kommunerne nu skal have ro til, og det, jeg appellerer til, er, at man får lejlighed til at binde en buket af forsøg i hver enkelt kommune, og at man så ifølge denne lovgivning, som vi her giver mulighed for dispensationer fra, og ved den kommende lovgivning i oktober måned kan give de fornødne dispensationer. Folketinget får altså mulighed for at se på det, hvis det er lovændringer eller dispensationer fra lovgivning, der skal til. Det vil bare være så synd for hele ideen og hele arbejdet, hvis ikke blot pressen, men også de politiske partier falder over hinanden for at tilkendegive, om de er positive eller negative over for denne eller hin idé, for så går det hele i stumper og stykker; og det, vi tværpolitisk kan være interesseret i som en helhed, vil så ligesom blive splittet op i en hel masse dele, så tankegangen ødelægges. Det synes jeg faktisk er synd for projektet. Det var derfor, jeg sagde det.

Der er nogle, der har spurgt om arbejdsgrupperne. Det, vi har sagt, og som jeg også sagde i min tale, var, at nogle kommuner har en sådan størrelsesorden eller et sådan temperament, at de kan klare tingene helt selv. Der er kommuner, der er meget store og har et stort embedsapparat, som selvfølgelig kan klare at lave deres egne projekter, men den mindste kommune, gør jeg opmærksom på, er på 4.000 indbyggere, og man kunne godt forestille sig, at også de små kommuner gerne ville lave nogle ambitiøse projekter, som de gerne ville have en smule hjælp til. Det betyder ganske simpelt, at disse kommuner, når der skal skaffes de fornødne dispensationer, skal fistre fra det ene ministerium til det andet. Det er da u hensigtsmæssigt, hvis man ikke har særlig mange folk til at fistre, og derfor kunne det være, det var en hjælp, hvis indenrigsministeriet løb turen for én og satte parterne sammen. Det er det, der er ment med arbejdsgrupper.

Der er ikke nogen fra ministeriet, heller ikke jeg, der har lavet forsøgsprojekter – det